

12. Závěr

Ve své diplomové práci "Zvláštnosti výslechu dětí" jsem věnovala pozornost především skupině dětí týraných. Obecně řečeno je příprava a průběh výslechu mladistvých osob odlišná od přípravy a průběhu výslechu osob dospělých, tento rozdíl je však ještě markantnější v případě výslechu dětí týraných. Mým hlavním cílem bylo získání nejen teoretických poznatků ale rovněž praktických zkušeností z této oblasti. Teoretické poznatky jsem čerpala z dostupné literatury a z internetových pramenů.

Získat praktické poznatky bylo mnohem obtížnější. Znamenalo to kontaktování osob a sdružení, jež se dostávají do styku s týranými dětmi. Ať už se jednalo o sociální pracovníky, pediatry, dětské psychology, kteří přicházejí do styku s týraným dítětem nejen při výslechu samotném, tak také o policejní vyšetřovatele, kteří výslech s takovým dítětem vedou. V současné praxi je kladen důraz na to, aby každý policejní vyšetřovatel, který s dětmi pracuje, prošel speciálním školením, kde získá základní informace a metodické pokyny, jak výslech s takovými dětmi správně provádět. Velkým přínosem byla rovněž návštěva speciální výslechové místnosti v Ostravě - Zábřehu, která se jako jediná v republice nachází mimo policejní služebnu a děti, které jsou v ní vyslýchány, tak nejsou vystavovány traumatizujícímu prostředí strohých policejních služeben.

Z prostudované literatury jsem získala představu, jak má správný výslech nezletilé osoby probíhat, co má být obsahem řádné přípravy, jaké jsou požadavky kladené na osobu vyslýchajícího, jaká je škála taktických postupů, které má vyšetřovatel k dispozici.

Pokud mám tato tvrzení porovnat se skutečností, byla jsem velmi mile překvapena celkovou úrovní jak výslechového prostředí, tak kvalifikovaností a profesionalitou policejních vyšetřovatelů. Pokud jde o to

první, dnes je v každém kraji minimálně jedna speciální výslechová místnost. Pochopitelně by takovýchto místností bylo v praxi zapotřebí více, ale je rovněž jasné, že jejich další rozvoj a budování je přímo závislé na dostupných finančních prostředcích. Je zcela zřejmé, že navození kontaktu s dítětem v místnosti připomínající dětský pokoj bude jednodušší a výsledek provedeného výslechu bude efektivnější. Pokud jde o erudovanost a profesionalitu vyslychajících, dovoluji si rovněž tvrdit, že jejich přístup je laskavý, vstřícný, empatický a v souladu s požadavky stanovenými zákonem. Nemohu samozřejmě obecně vyjádřit, že všichni policejní vyšetřovatelé pracující s dětmi dokáží vést výslech bezvadně, mohu však s určitostí tvrdit, že se úroveň od doby, kdy je vedení výslechu ve speciálních výslechových místnostech monitorováno, mnohonásobně zvýšila, jistě i proto, že postup vyslychajícího je nyní zaznamenán.

Co je však v praxi značně obtížné, je otázka poučení dítěte v souladu s ustanoveními trestního řádu. Dítě je nutné poučit v závislosti na jeho věkové a rozumové úrovni, a to se ne vždy daří. Mnohdy se stane, že vyslychající v nadšení, že se mu podařilo dítě rozmluvit, ho poučit zapomene. Stejně tak se vyslychající ne vždy vyvaruje návodných otázek, které jsou při výslechu nezletilce nežádoucí.

Závěrem bych ráda podotkla, že problematika výslechu mladistvých osob je mnohonásobně širší, než jsem v této práci mohla postihnout a zcela jistě by stálo za to se této problematice více věnovat.